

NYHETSREV FRA ECUADOR – NÅ ER FLØTINGEN I GANG!

Dramatikk på balsapplantasjen

En av de siste dagene på balsapplantasjen skjedde det noe som kunne blitt svært dramatisk. Noen få trær gjenstår å hugge før vi kan frakte dem til elva. Jeg måler lengden på nok et velskapt tre, og får øye på Olav som rusler mellom to trær, et steinkast unna. Plutselig roper oppsynsmannen Angel som går foran Olav: Pass opp, se slangen! Med stigende puls setter jeg i firsprang mot karene som skuer mot noe usynlig på bakken. Jeg merker knapt at jeg mister en penn og papirene med alle tallene for lengder og diameter, i det jeg ser slangen åme seg i retning av Olav. Normalt skulle en tro at folk løper vekk, men det motsatte skjer. Alle kommer for å skue slangen.

Arten kalles Coral i Sør-Amerika, og er kjent for sine dødelige bitt. For arbeiderne på balsapplantasjen har corallen rykte på seg som dødelig, men sky, og så lenge du ikke trækker på den, biter den ikke, helst gjemmer den seg under lag med kvister og bark. Også denne slangen snor seg 180 grader og vil vekk, særlig når Angel kommer løpende med en lang stokk for å hamre løs mot hodet på den. "Den kan drepe!", roper han, tydelig opphisset av inntrengeren. Han bommer på hodet, treffer ryggmargen og lammer slangens bakre del. Forgjeves prøver den friske framparten å dra med seg den meterlange halen, men igjen har mennesket vunnet over sin likemann i næringskjeden. Lammet henger den hjelpesløs til forlystelse for Tangaroas mange velutstyrte kameramenn. Denne dagen ble den siste jeg gikk barbeint i balsaskogen!

Klar for femdagersreise ned elva

Etter to hektiske 18-timersdager er stokkene i elva Quevedo. Lastingen ved plantasjen gikk utmerket, ingen skader på stokker eller personer, selv om de har en lavere sikkerhetsmargin enn vi er vant til.

De to trailerne ble små sammenlignet med lasten - 16 meter lange gigantbalsaer som vakte betydelig oppsikt på veien fra plantasjen til elva (to timer unna). De 12 utvalgte hunnstokkene flyter som om de var fylt med luft, nesten to tredjedeler stikker over vannet. Vi får god hjelp til knytning, og det er artig at de velger samme type surring mellom tverrstokker og hovedstokker som Lauten valgte på Lille Tangaroa.

Grunnet lite regn valgte vi et sted langs elva noen mil lenger syd, i Vincés. Fra fly kunne vi se at vannstanden i elva nedenfor byen Quevedo var for lav enkelte steder, med sandbanker som lett kunne stoppe oss.

Vincés er et hektisk sted. Ungdommene har sommerferie og samler seg langs bredden for å glane på oss "blancitos". Flere hundre mennesker vil snakke med oss om ekspedisjonen. Vi hyrte to av dem til å holde vakt ved flåtene i hele natt.

Vi har to erfarne marineros (marinegaster), utvalgt av ledelsen for marinen, med hver sitt ladde maskingevær som sikkerhet. De er rå på knuter og elvepadling. I tillegg har vi med to karer fra sivilforsvaret, og to lokale som meldte til turen som mannskap.

Senere i dag kaster vi loss!
Hilsen Torgeir
Vincés, 1.februar 2006